

UN PRESENT QUE S'EIXAMPLA

Escrit per Núria Serra | 29 de setembre de 2026

Títol: Un present que s'eixampla

Autor: Josep F. Mària i Serrano

I.S.B.N.: 979-13-87548-19-3

Editorial: Fragmenta

Mesurem el temps amb una precisió cada vegada més gran i, tanmateix, sovint sentim que se'ns escapa. L'agenda, els terminis i les notificacions han convertit el present en un espai fragmentat, sotmès a la urgència de tot allò que encara hem de fer.

Josep F. Mària i Serrano pren aquesta contradicció com a punt de partida per a *Un present que s'eixampla*. El temps i la vida espiritual, un assaig breu que no es pregunta tant què és el temps com de quina manera el vivim.

El títol prové d'un vers de Màrius Torres que condensa la idea que guia el llibre: «L'eternitat és sols un present que s'eixampla».

L'assagista examina quatre dimensions temporals —el present, la vida humana entre el naixement i la mort, la història i l'Eternitat— a través d'un ampli ventall de referències. La filosofia i la teologia hi ocupen un lloc important, al costat de disciplines com la física i la biologia, i d'àmbits com la literatura i el cinema. Aquesta amplitud és alhora una virtut i una feblesa. L'encreuament de disciplines obre perspectives diferents sobre una mateixa qüestió, però obliga també a condensar problemes d'una gran complexitat. En només cent vint pàgines, la naturalesa del temps, la finitud humana, la història i l'Eternitat comparteixen un espai necessàriament limitat. L'assaig guanya força quan les disciplines cedeixen el pas a l'experiència concreta i a la pregunta sobre com vivim el nostre temps.

El jesuïta observa com la pressa modifica la nostra relació amb les coses i com l'acumulació d'activitats pot acabar empobrint l'experiència. El problema no és simplement disposar de poc temps, sinó viure'l com una successió de fragments, cadascun empès pel que vindrà després. Davant d'aquesta dispersió,

l'espiritualitat es presenta com una disciplina de l'atenció, capaç de donar gruix a l'instant i de vincular allò que hem viscut amb allò que vivim i esperem.

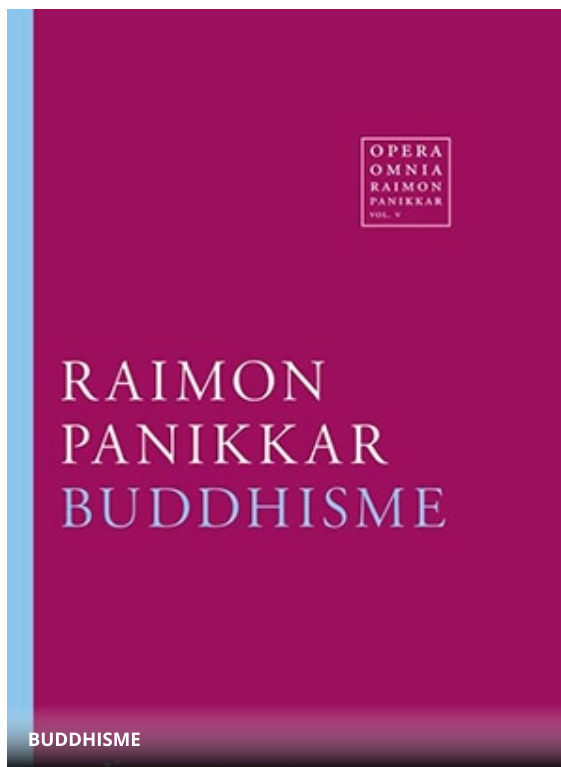
Queda, tanmateix, un interrogant sobre fins a quin punt la resposta a l'acceleració contemporània pot situar-se principalment en l'àmbit individual. Aprendre a estar presents, modificar els hàbits o introduir espais de contemplació són pràctiques valuoses, però la manca de temps no depèn només de com l'administrem. Les condicions laborals, l'exigència de disponibilitat constant afavorida per les tecnologies i una cultura regida per la productivitat també determinen la nostra experiència temporal. Aquesta dimensió social queda en un segon pla i hauria merescut més espai. L'autor escriu amb claredat i acosta al lector qüestions filosòfiques i teològiques complexes sense sobrecarregar l'exposició. El seu interès no és formular una nova teoria del temps, sinó explorar la relació entre l'experiència temporal i la vida espiritual.

Josep F. Mària i Serrano deixa oberta la pregunta sobre quant del nostre temps ens pertany realment i quant queda sotmès a les exigències que el fragmenten.

Text: Núria Serra

— VEGEU TAMBÉ —

● ○ ○ ○ ○ ○ ○